

El llenguatge Interès 15/III/1978 a fer-ho bé

Ens vam ocupar, no fa gaire, de la incorrecció sintàctica sovint observable en participacions de tota mena, consistent en l'ús indegut de la preposició en —en lloc de a— en frases com Es complauen a convidar-lo, Es complau a fer-vos saber, etc. Ens en vam ocupar i ens van fer cas i tot! Resumint-ne la teoria gramatical, cal dir que davant un infinitiu —convidar, fer— que representa el complement d'objecte preposicional d'un altre verb, s'ha d'usar la preposició a en lloc de la preposició en, tal com tan sovint es fa erròniament.

Pero aquest infinitiu introduït per una preposició pot dependre, no únicament d'un verb, sinó també d'un mot del grup nominal —usualment, és clar, relacionat amb un verb. I encara que aleshores no sempre es pugui dir que es tracta d'un complement verbal, el fet és que hi manté una correlació, especialment quant al comportament sintàctic: s'ha d'introduir —l'infinitiu— amb la preposició a en comptes d'introduir-lo amb la preposició en tal com continuament tenim ocasió de llegir. Els exemples següents són extrets, sense haver-nos escarrassat a cercar-los, de publicacions catalanes recents: «La vostra unanimitat en condemnar aquests actes...», «La nació interessada en instal·lar una base a les Illes», «Les agrupacions sindicals interessades en realitzar aquest control», «L'interès del partit en recollir la possibilitat...», «Els grups especialitzats en fer aquesta feina» (Amb els mots interès, interessat, etc., els exemples autèntics que podríem reportar són innumerables). Doncs, en tots aquests casos, hauria calgut recórrer a la preposició a: La vostra unanimitat a condemnar... La nació interessada a instal·lar... Les agrupacions sindicals interessades a realitzar... L'interès del partit a recollir... Els grups especialitzats a fer...

Altrament fora que l'infinitiu indiqués temps. Aleshores, si: a. Introdueix amb la preposició en (cas en que, en castellà s'usa la contracció «en»). Notem la diferència entre: Experimentar un plaer en pujar (quan es puja) i Experimentar un plaer a pujar (realitzant l'acció de pujar).

Albert Jané